

ПРОТОКОЛ

№ 518

гр. Пловдив, 16.11.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Славейка Ат. Костадинова

Членове: Надежда Л. Махмудиева
Елена Й. Захова

при участието на секретаря Цветелина Юр. Диминова и прокурора Т. Ст. Д.

Сложи за разглеждане докладваното от Елена Й. Захова Въззивно частно наказателно дело № 20235000600507 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:39 часа се явиха:

Жалбоподателката обвиняема И. Б. се явява лично, доведена от Следствения арест Хасково, и със защитника ѝ адв. Г. К.П., упълномощена по делото.

За Апелативна прокуратура Пловдив се явява прокурорът Т. Д..

Тъй като от данните по делото се установява обвиняемата да не владее български език, в залата се явява и призованият от съда преводач Г.М.Р..

Прокурорът – Да бъде назначен преводач на обвиняемата.

Адв. К. – Да бъде назначен преводач на обвиняемата.

Обв. Б. – Съгласна съм да ми се назначи този преводач.

Съдът, с оглед невладеенето от обв. И. Б. на български език, намира, че са налице основанията за назначаване на преводач, който да извършва симултанен превод от български език на турски и обратно, явяващият се в залата Г.Р., поради което

О П Р Е Д Е Л И:

НАЗНАЧАВА като преводач на обвиняемата Б. в настоящото производство явяващото се в залата лице Г.Р..

Сне се самоличността му:

Г.М.Р. – 78-годишен, българин, български гражданин, семеен, без родство. Владеа писмено и говоримо български и турски език.

Разясни се на преводача наказателната отговорност по чл. 290 ал. 2 НК.

Преводач **Р.** – обещавам да дам добросъвестен превод.

Прокурорът – Да се даде ход на делото.

Адв. К. – Моля да дадете ход на делото.

Обв. Б. – Съгласна съм да се даде ход.

Съдът след съвещание намира, че няма пречка по даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва се същото чрез прочитане на въззивната жалба на адв. К., защитник на обвиняемата, срещу определението на ХОС.

Адв. К. – Поддържам жалбата.

Обв. Б. – Поддържам жалбата.

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 НПК.

Прокурорът – Нямам искания за отводи към съдебния състав и съдебния секретар. Нямам доказателствени искания.

Адв. К. – Нямаме искания за отводи към състава. Имам доказателствено искане. Във връзка с изложеното във въззивната жалба ви представям статия от медиите в Т. относно това, че твърденият в разпита й човек, с който е контактувала в С. – полицаят М.К., което установява твърдяното от нас, че друго лице, с което е контактувала е било заловено на КПП К. на 6 ноември и е носил 15 кг марихуана и повече от 2 кг кокаин. По наше проучване има образувано по това дело. Във връзка с тази статия сме направили проучване, което е от страна на дъщеря й, че в прокуратурата на Р. Т., гр. О., има срещу същото лице образувана прокурорска преписка 2023/16309 по описа на прокуратурата в гр. О., с наблюдаващ прокурор Г.А..

Моля да се приеме. Към настоящия момент само твърдя това, нямам доказателства.

Прокурорът – Представеното не знам как да го охарактеризирам. За мен не е доказателство по смисъла на НПК - противопоставям се на приемането му.

Съдът след съвещание намира, че не може да бъде прието като писмено доказателство представеното днес такова от защитата. Същото представлява написано със снимка на чужд език, което не позволява да се установи нито датата, нито източникът на писанието. От съпровождащия го превод се установява, че така представеното копие на някакво твърдение, неизвестно от каква медия, не съдържа данни нито за датата на събитието, нито за извършителя и по никакъв начин не може да бъде съотнесено към настоящото производство, поради което съдът

О П Р Е Д Е Л И:

НЕ ПРИЕМА като писмено доказателство така представената от защитата днес статия от медии в Р. Т..

ВРЪЩА същата.

Адв. К. – Нямам други доказателствени искания.

Прокурорът – Делото е изяснено.

Съдът, с оглед заявеното от страните, че нямат други доказателствени искания,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

Прокурорът – Уважаеми апелативни съдии, жалбата е процесуално допустима, по същество я намирам за неоснователна.

Досъдебното производство се води срещу обв. Б. за тежко престъпление по смисъла на НК, за което се предвижда наказание лишаване от свобода от 10 до 15 години и глоба във висок размер. Това обстоятелство само по себе си презумира наличието на реална опасност обвиняемата да се укрие и да извърши друго престъпление по смисъла на чл. 63 ал. 2 т. 3 НПК. Не съществуват доказателства, които да оборват тази презумпция.

На следващо място, но първо по ред, е наличието на обосновано

предположение, че обв. Б. е извършил престъплението, за което е привлечена като такава. Считам, че такава е налице по делото. Обвинителната теза се подкрепя на първо място от показанията на всички разпитани свидетели. На следващо място – в протокола за претърсване и изземване и на трето място – от писмените доказателства в ДП.

Не е необходимо да има категорични доказателства на този етап, че обвиняемата е извършила престъплението, за което ѝ е повдигнато съответното обвинение.

По отношение на опасността да се укрие или да извърши друго престъпление – независимо от наличието на законовата презумпция, която е оборима, не можем да пренебрегнем факта, че обв. Б. няма постоянен адрес в България, чужд гражданин е с местоживее в И. и няма никаква гаранция при изменение на мярката ѝ от задържане под стража в по-лека, тя няма да напусне страната и да се укрие, с което ще възпрепятства и провеждане на разследването по делото.

Твърденията в жалбата, че можело спрямо обвиняемата да се наложи административна мярка Забрана за напускане територията на страната, както и да ѝ се вземе паспортът, не елиминира тази опасност.

Считам, че друга мярка за неотклонение по настоящото съдебно производство не би изиграла ролята и изпълнил целите, заложи в чл. 57 НПК, поради което Ви моля да оставите жалбата без уважение и да потвърдите първоинстанционното определение на ХОС, като правилно и законосъобразно.

Адв. К. – Уважаеми апелативни съдии, уважаеми г-н прокурор, подробно съм изложил в представената пред вас жалба доводите си за това, което считам че е правилно спрямо тази жена.

За да имаме извършител на тежко умишлено престъпление за състава, по който е привлечена тя, това престъпление не може да се извърши при евентуален умисъл, а само и единствено при пряк такъв. Предвид, че тя е работила като журналист, собственик е на ресторант, жена с висше или полувисше образование е, предполага, че тя е добре ориентирана във времето и пространството и знае какво върши. Видно от данните по делото и от справката, която е приложена, макар и краткото изминало време на разследването и доказателствата, които са събрани все пак не са кой знае

колко, но мисля че са достатъчни и моля да обърнете внимание на следния факт:

Тя минава българската граница на „К.“ без проблем. Пропусната е с автомобил., в който е открита 10 мин. по-късно марихуаната, и се отправя към гръцката граница, за да влезне в Р Г.. Тъй като аз съм от онзи край там долу, разстоянието да се премине КПП е 300 м., ако тя знаеше че има наркотик в колата и успешно е минала, житейски тя щеше да мине пеша, да си вземе една зелена карта на 300 м и да се върне при автомобил., който вече е преминал. Заради това тук нямаме именно това обосновано предположение, че е доказано, че тя именно е знаела, че тя е извършител на това престъпление при пряк умисъл.

Дори и с това доказателство, което не приехте, ще изискаме всички камери, защото тя е бИ. в БГ на места само с видеонаблюдение и ще докажем, че действително колата е бИ. взета, изведена е от паркинга от точно този господин турски полицаи, върната ѝ е и тя е преминала с нея, като времетраене, всичко.

Единственият проблем в това производство е, че г-жа Б. не е българска гражданка и действително тя няма настоящ адрес в страната, но считам че ако ѝ промените мярката за неотклонение в по-лека такава, считам че това ще бъде достатъчно, тъй като говорим за човек, който според мен, е достоен и последното му нещо е да избяга от правосъдието най-малкото поради факта, че двете ѝ момичета учат право в Т. и тя ги е възпитала да спазват законите.

Поради всички тези изложени обстоятелства Ви моля да промените мярката ѝ в по-лека такава.

Моля препис от протокола от днешното съдебно заседание да ми бъде изпратен на следния имейл: ***.

Обв. Б. /за лична защита/ – Съгласна съм с адвоката си.

Съдът, след тайно съвещание

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМАТА:

Обв. Б. – Аз мога да осигуря постоянен адрес в България. Може да ми вземете паспорта, мога да чакам докато се издаде положително или

отрицателно решение. Смятам, че мога да предоставя на защитата ми още необходими доказателства. Синът ми е в Д. вече 6 години. Той ще ми окаже всякаква материална помощ каквато е необходимо. Искам да бъда извън ареста.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдебното заседание продължава в 11.10 часа в същия съдебен състав, секретар и страни.

Съдът, след съвещание, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.64 ал.6 и сл. от НПК.

Образувано е по частна жалба на адв. Г. К.- П.- защитник на И. Б. /**/, срещу определение №720/ 09.11.2023 г. на ОС-Хасково, постановено по ЧНД № 709/2023 г. по описа на с.с., с което спрямо обвиняемата е БИ. взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ по Досъдебно производство № 39/2023 г. по описа на ГПУ – Ново село.

В жалбата се твърди незаконосъобразност на обжалваното определение. Аргументира се отсъствието на която и да е от предпоставките по чл. 63 ал. 1 от НПК. Иска се отмяната му и определяне на по- лека по вид мярка за неотклонение.

Пред съда жалбата се поддържа изцяло от обвиняемата и защитника - със същите оплаквания и същото искане.

Представителят на АП-Пловдив счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и съображенията на страните, прие, че искането за отмяна на обжалваното първоинстанционно определение и за определяне на мярка за неотклонение, различна от задържане под стража, не е основателно.

Правилно окръжният съд е приел, че са налице кумулативните изисквания на чл. 63 ал. 1 от НПК за взимане мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

На 06.11.2023 г. И. Б. /**/ е привлечена като обвиняем за извършено престъпление по чл. 242, ал. 2 от НК-за това, че на 05.11.2023 г. през ГКПП „К.“ с лек автомобил марка „Т.“ с турски регистрационен номер, без надлежно разрешително е пренесла през границата на страната от Република Г. в Република България, високорисково наркотично вещество – марихуана с бруто тегло 17, 005 кг., наказуемо с наказание от 10 до 15 години лишаване от свобода и глоба от 100 000 лв. до 200 000 лв.

Неоснователни са възраженията за отсъствие на основната

предпоставка за допустимо действие на всяка мярка за процесуална принуда-обосновано предположение за извършено престъпление. Изложените в тази насока мотиви на първостепенния съд са съответни на изводимото от доказателствената съвкупност и поради това - споделяеми. Приобщените по делото доказателства установяват на 05.11.2023 г., при извършена гранична проверка на ГКПП „К.“, в управляван от обв. Б. лек автомобил са били открити пакети, в които пък е намерена изсушена листна маса, която след тестване е реагирала на наркотично вещество – коноп/канабис. Съгласно данните от протокола за претърсване и изземване, кореспондиращи с показанията на разпитаните по делото свидетели, въпросните пакети са били поставени в багажното отделение на автомобил. по начин, по който към тях да няма пряка видимост при обичайна проверка. За настоящия начален етап на разследване този факт, установен от гласни и писмени доказателствени източници обосновава извода, че е извършено престъпление, изразило се в трансграничен трафик на наркотични вещества, а автор на деянието е именно обвиняемата, която е управлявала превозното средство, в което тези вещества са намерени

Разискваната първа предпоставка за вземане на най-тежка мярка за неотклонение в производство, което се развива по реда на чл. 64 НПК, не трябва да се приравнява на по-високия доказателствен стандарт, който се изисква за постановяване на осъдителна присъда. Сочените от защитата твърдения (обвиняемата се е възползвала от правото си на мълчание при проведения ѝ разпит) за възможна намеса на трети лица към поставяне на наркотика в автомобил. подлежат на разследване и действия в тази насока са предприети- изискани са записи от видео-наблюдението на мястото, където автомобилът е бил ситуиран преди това в страната ни (л. 62, л. 64, л. 66 от ДП). Ако в хода на предстоящото разследване се установят доказателства, които сочат възможен друг деец относно поставянето на наркотичните вещества в управлението от обвиняемия автомобил и липса у нея на знание за това, то те (както правилно е отбелязал и първостепенният съд) подлежат на последваща преценка за допустимо действие на мярката за неотклонение. Към настоящия момент не се установяват данни, които да оборват подозрението, че разследваното по делото престъпление е реализирано съзнателно и именно от нея. Твърдението за отсъствие на доказателства, очертаващи обосновано предположение тя да е автор на това престъпление, е неоснователно.

Правилно първостепенният съд е констатирал наличието и на двете т двете алтернативни предпоставки за допустимо приИ.гане на най-тежката мярка за неотклонение - опасност от укриване и от извършване на друго престъпление. Като е достигнал до подобен извод, окръжният съд не е сгрешил. Изложените в тази насока мотиви се споделят изцяло и от настоящия съд.

В обобщение: към настоящия процесуален момент обвинителната теза има достатъчна доказателствена защитеност, а опасността от извършване на престъпление е съвсем реална. Годна да обезпечи целите, визирани в чл. 57 от НПК е единствено определената от ОС-Пловдив МНО „задържане под

стража“.

Ето защо съдът в настоящия състав

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 720/09.11.2023 г. на ОС-Хасково, постановено по ЧНД № 709/2023 г. по описа на същия съд.

Определението е окончателно.

Съдът запитва обвиняемата желае ли да получи превод на турски език на настоящото определение.

Обв. Б. – Не желая писмен превод на акта на съда на турски език.

На преводача се изплатиха с РКО 100 лв. от бюджета на съда.

Препис от протокола от днешното съдебно заседание да се изпрати на посочения от адв. К. имейл.

Протоколът се изготви в с.з.

Заседанието се закри в 11.20 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____